

2001 Reidar Korstad

Nå skal jeg gjøre noe som er meget uvanlig og vanskelig. Jeg skal skrive noen linjer om en person som fortsatt er blant oss og meget oppegående. Vanligvis er det slik at folk får vakre ord og blomster når de ikke lengere er i stand til å ta imot. Senere kommer alle som skal sole seg i glansen, ta æren og tilsnike seg litt av kaken. Når en skal hylle et levende menneske, vil det alltid være meget vanskelig å finne den korrekte balansegangen – og jeg vet at i så måte vil heller ikke jeg lykkes. Likevel ønsker jeg å gi en hyllest til en av de virkelige store personligheter i Stjørdalen, nemlig Reidar Korstad. Det gjør jeg vel vitende om at det forefinnes mange dyktige, initiativrike og kunnskapsrike lokalhistorikere rundt om i våre grender. Det nytter ikke å rangere kvalitet, men kvantitet og innsats kan til en viss grad måles. Det blir derfor trolig feil uansett hvordan en sammenligner. Tidene har forandret seg, mulighetene har blitt annerledes, hjelpemidlene så forskjellige. Men tre forhold har ikke forandret seg: interesse, motivasjon og talent.

Det er klart at de som var født på 1800-tallet gjorde en imponerende innsats og la et formidabelt grunnlag for de som kom. Likevel er det mennesker også i våre dager som opprettholder den samme glød, entusiasme og kunnskapsflora. Blant disse, og trolig den fremste – står for meg Reidar Korstad.

Reidar Korstad er født den 28.februar i 1919. Han vokste opp på Korstad gård i Skjelstadmarka som sønn av Johanna og Rollaug Korstad. Gifter seg med Serine Margrethe Bjugan I det meste av sin yrkeskarriere tjenestegjorde Korstad ved Værnes flystasjon, og som leder av stasjonens redningspatrolje var han i fremste linje ved tap og sorg. Møte med ulike skjebner formet hans liv. Ved siden av sin historiske interesse har Korstad malt en rekke malerier av ypperste kvalitet. Bildene er like jordnære og sindige som opphavsmannen. Det er få forunt å ha det både i hodet og fingrene. Korstad har forsket på Armfeldt i 60 år. Han har holdt 60 internasjonale og nasjonale foredrag, medvirket i TV og Radioprogram – og deltatt som konsulent og referanse ovenfor ulike arrangement, bøker og teateroppsetninger. Og sist, men ikke minst så har Korstad skrevet egen bok om Armfeldts felttog.

Vi må huske at det er forskjell på en historiker og en historieforteller, oftest basert på ulikt talent. Det er ytterst få som behersker begge områder. Noen skrev trolig ned og verbalt formidlet det andre hadde funnet, fortalt og forsket fram. Det gjør ikke vedkommendes innsats mindre av den grunn.

Men så har vi denne Reidar Korstad igjen. For meg som innflytter skjønte jeg straks at det var dominerende personligheter innen ”dalførets historie” og at enkelte andre ble noe fortrenget, blant annet Reidar Korstad. Det var og er uheldig. Jeg har i de siste årene kommet i kontakt med

personer som føler det samme. Det er viktig at ingen tramper på noen, men oppmuntrer andre til å komme frem med sin viten.

Jeg sitter og med en følelse av at mange ikke helt har forstått hvilken historisk og kunstnerisk ressurs nettopp Reidar Korstad er. Jeg er ”mister nobody” i det historiske selskapet i dalføret, men jeg kan såpass – og har deltatt på så mange seminar, samlinger og foredrag om Armfeldt at jeg vil karakterisere Reidar Korstad som landets fremste ekspert på nevnte general og hans felttog i Trøndelag.. Jeg har hørt på, og snakket med svenske eksperter, med alle verdens fine titler og funksjoner knyttet opp mot Armfeldt og den store nordiske krig. Jeg har blitt veldig skuffet. Som svensker generelt er de lite opptatt av det som skjedde i Norge, ikke en gang når det gjelder deres egne skjebner her til lands. Jeg har møtt norske historikere, professorer og ”doktorer”. Reidar Korstad har ingen tittel eller doktorgrad. Men han trenger det heller ikke. Han er en ener likevel.

Kultur er ikke kun sang og musikk. Kommunen satser stort på musikkskole, men hvor blir det av ”historiesatsingen” i en kulturpedagogisk sammenheng. Kommunen burde her bli ledende, det finnes knapt annet dalføre i landet med et slik potensiale som nettopp Stjørdaen. Kommunen bør kjenne sin besøkelsestid. Jeg så i avisene i vår at Reidar Korstad hadde mottatt ”eldreprisen” uten selv å være til stede. Han var bortreist noen uker. Da tenkte jeg med meg selv: *har vi det så travelt eller hva er det som skjer ?* Det må da ha gått an og ventet noen uker. Her er det noe som skurrer!

Reidar Korstad har trukket seg tilbake til Bye gård – et sted med historisk sus i dobbelt forstand. Han ankom ikke som sine forgjengere til godset, som proprietær – men han vil forlate den verdige gården som andre som har bodd der: ved å gi sitt navn til en gate eller vei.